

Egy szál virág a forradalom és a köztársaság ellen

2015 május 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

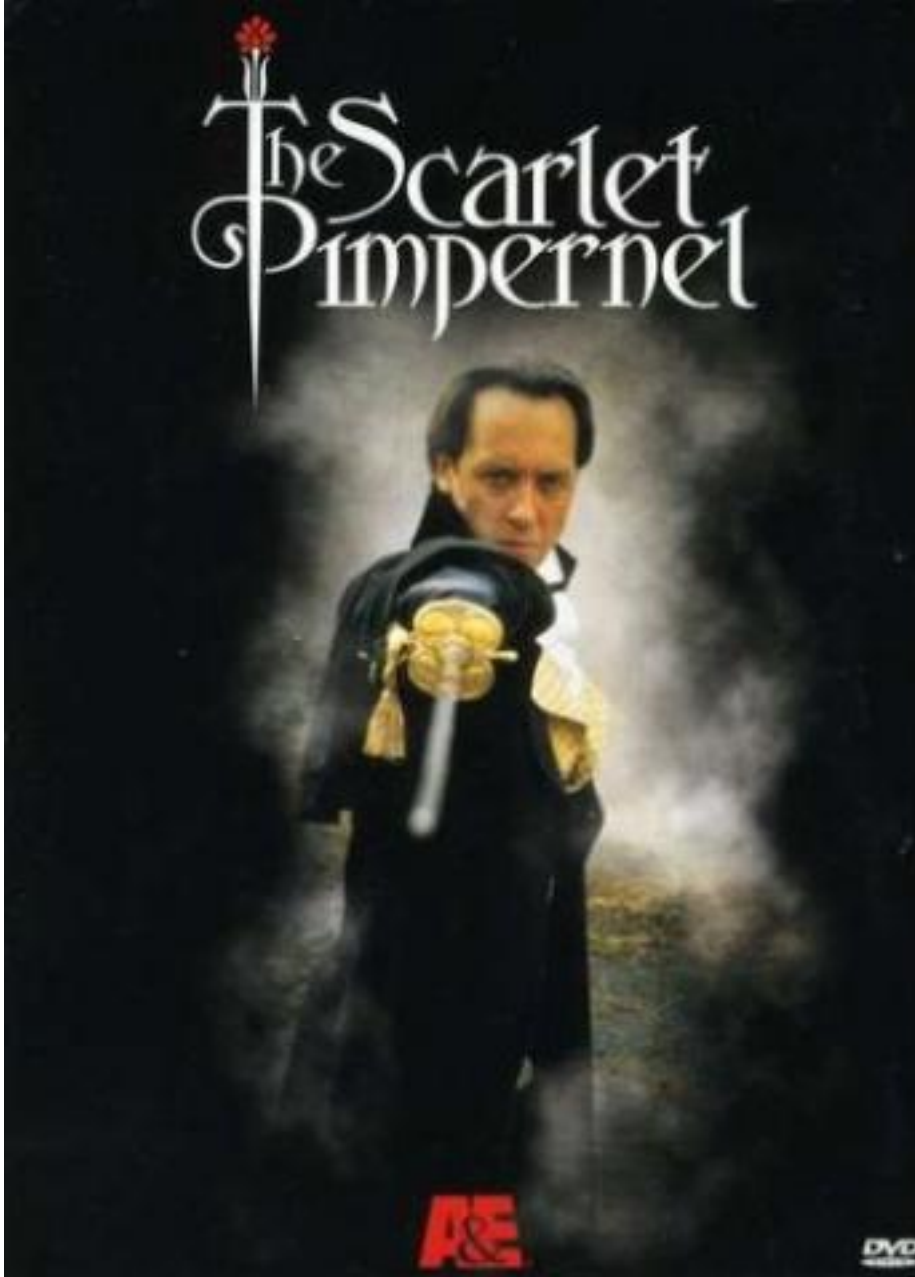
Még nincs értékelve

Mérték

Talán többen hajlamosak arra, hogy egyszer?en csak zabálják a média termékeit, néha meg sem emészteve azt, máris a következ? befogadási lehet?ség felé fordulnak.

A másik végletben persze ott van a tudatos szemléldést is elvet? ember, aki egyszer?en kizár mindent, ami éppen

"médiá" néven fut az életben, azt gondolva, hogy ezzel elkerülheti a manipulációt és tisztán marad a látása. Úgy reméli, hogy ezzel felkészül majd és tisztán marad az elméje, nem fertőződik. Az ilyen ember alapvetően persze menekül, hiszen kerüli a kihívást és emellett könnyű annak a veszélye is, hogy nem lesz jelen a mostban és elvei életidegenek lesznek vagy éppen azok maradnak. Inkább haszon ezért azt beismerni, hogy vannak értékes alkotások is a tévés műfajban, mint bármi más, akkor is, hogyha az idő rostáját mércéül véve, ezek száma kevés.

Pontosan ezért régóta ígérem sokaknak, hogy írok egy nagy kedvencemről egy rövid kis szösszenetet. Orczy Emma bárónő nagy sikerű könyvének szerintem legjobb feldolgozásáról, [A Vörös Pimpernel BBC által elkészített TV sorozatáról](#) van szó. A könyv persze maga is remek olvasmány, akinek még nem volt rá lehetősége, az pótolja ezt be, hiszen olyan műről van szó, amelyet itthon nem annyira tartanak nyilván, de külföldön az egyik [legismertebb magyar \(származású\) író pontosan e történetek kapcsán Orczy Emma barónő](#). (Külön érdekesség, hogy a legutóbbi magyar fordítást az a Borbás Mária jegyzi, aki nagyon szép kis tévés karriert futott be manapság. Érdekes lenne írni egyszer külön a bárónő életéről és más műveiről is, tekintettel akár a elmélyültebb "életfilozófiai" *Ahogy a Vörös Pimpernel a világot látja* kötetéről, vagy az éppen magyar vonatkozású, kellemesen irrederenta *Pimpernel Erdélyben*, esetleg a romanitikus dinasztiahöz regénye, a *Ferenc József gyertyatartói* is figyelemre méltóak lehetnek, tekintettel arra is, hogy az utóbbiak újra ki lettek adva mostanában.)

A könyv igazi bestsellerhez méltóan több [filmes feldolgozást is megért már](#) (egy részük egyszerre túl klisés, igen szerintem ilyen az 1982-es és 1934-es is), amelyek közül az 1999-2000-ben készült BBC TV sorozat hat epizódjában elsősorban realiztikus ábrázolásával, konzekvens történetmesélésével, és a nagyszerű színészi alakításokkal emelkedik ki. *Sir Percy Blakeney, alias a Vörös Pimpernel*, maga az új megformáló Richard E. Grant; egy angol

arisztokrata, aki első sorban magát és nem ideológiákat, politikusokat, képviseli a nemes küzdelemben a köztársaság és a forradalom ellen.

Nem ideológiák szembenállása, hanem emberek, cselekedetek és ezzel kapcsolatosan értékek érdeklik, ezek alapján lesz a forradalom és a köztársaság áldozatainak a megmentője, akinek minden pillanatban van tartása. A helyzet azonban az, hogy Orczy Emma olyan jól formálta meg Sir Blakeney figuráját, hogy az maga lett az ellenpólusa annak a felfordulásnak, káosznak és idegen absztrakt politikai rendszernek, amelyet a köztársaság és a forradalom képviselt. "Csak nem képzeli, hogy párbajozni fogok olyasvalakivel, akinek nem mutattak be?!" - kérdezi szinte felháborodással Sir Blakeney egy ficsurtól, aki párbajra hívná ki az angol főnemest, a trónörökös bálján, s ezzel talán sikerült érzékeltetni, hogy főhősünknek mennyire a vérében van a tartás és a jellem.

Felesége (*Marguerite* - Elizabeth McGovern talán az egyetlen aki nem tudott meggyőzni a filmben, hogy érdemes volt a szerepére) természetesen egy francia kriptorepublikánus, aki azonban kiábrándult a forradalmi terrorból, szerelmet keresett és talált az angol lord oldalán. Percy a *Nit* szereti benne és nem a francia arisztokratát, nem is törődik a múltjával nagyon, sokkal inkább azzal, hogy hogyan tudja megosztani vele a kettős életét, jellegzetes, hogy minden civakodásuk ellenére, a lord mindig kiáll hitvese mellett és soha nem akarja meggyőzni elvei lehetetlenségéről, a nő azonban makrancossága mellett, azok feladása mellett dönt idővel.

A Vörös Pimpernelben ugyanis pontosan ez az egyik legnagyobb; a nő perspektívája, amelyet ez a film is szerencsésen átvett - a forradalom és a köztársaság nem elvont ideológiai okok miatt volt elítélendő első sorban, hanem mert mélyen emberalatti volt minden, ami történt akkor Franciaországban és a gyümölcssei csak nyomorúságot és pusztulást hoztak az embereknek. A forradalmisága és ostobasága okán a Vörös Pimpernelnek nincs is szüksége semmilyen "ideológiai képzésre", hogy érezze és tudja, hogy minden eszközzel harcolnia kell a felfordulás ellen és mentenie kell az áldozatokat. Harcában mégis esszenciálisan ellenforradalmi; soha nem veszi át a forradalom eszközeit, elveit is nem ellene fejt ki, egyszerre mentes marad tőlük. Ezzel a tartással egyszerre mutat rá, hogy hazugság volt minden ígélet és ármány, amely kapcsán a terror és egy felfordult világ jött el, hogy elpusztítsa az elmúlt rendszer nagyjait és eredményeit. Ez ellen küzd ésszel, lélekkel és szívvel a Pimpernel.

A fanatikus hivatásos forradalmárt, Robespierre-t, aki hideg és racionálisan (a saját logikája szerint még következetesen is) kegyetlen, *Ronan Vibert* alakítja. Vibert egyszerre vérfagyasztó ebben a szerepben, pszichikai mélységet és olyan karaktert ad a forradalom, megvesztegethetetlen hóhéranak, amely beleég a retinánkon keresztül a lélekbe is. Robespierre Ronan megformálásában egy fanatikus, minden emberitől elrugaszkodott kimért és precíz biorobot, saját fanatizmusa és rögeszméi hajtják. Vibert egy pillanatra sem billen ki a szerepből, akár parókával, akár a nélkül van, bármit mond, bármit tesz az szántízszázalékos, néha a kezének játéka, szemének vibrálása többet mond el minden szónál, de e mellett odavetett gyilkos gondolatai, amelyeket minden körülmény között az udvariasság álarcá alá rejt is ölnek: "*Köszönöm, hogy eljött a kihallgatásra polgártárs. -Nem nagyon volt más lehetőségem, Robespierre polgártárs. -Ó, vannak olyanok, akik a kihallgatásuk előtt önkezükkkel vetnek véget az életüknek. Köszönöm, hogy ön nem így döntött.*". Bábjai mint *Chauvelin* (ötletes pimperneli fordított gúnynévvel; "Sezlon") csak az ő akaratának az eszközei, a forradalmi diktatúra velük lesz teljes.

A filmsorozat - amely lényegében hat, másfél órás film, így valóban kimerítő részletességgel tárja elénk a Pimpernel világát - nagy erénye - a korábbi megfilmesítésekkel ellentétben - ahogyan említettem a realista ábrázolásmód; a sansculotte-ok mocskosan, zsíros hajjal, bután vagy éppen részegen cammognak az utcán koszos kokárdával a mellükön vagy a rogyant frigi sapkájukban. Tudattalanul láznak, dorbézolnak, fosztogatnak, erőszakoskodnak, naponta más és más - nem általuk kitalált - jelszavakat skandálva. A filmben a forradalom örült káosz, és a forradalmárok számító és tudatlan, vagy éppen sebzett barbárok, lelkiismeretfurdalás nélkül, vélt vagy valós sértettségük okán gyilkolnak le tömegesen embereket. Ahogyan Chauvelin megfogalmazza: "*Ha a rendszer jól működik ma meghalnak, csak Párizsban több százan. Vidéken ötször ennyien. Ha jól működik.*". Hasonló ehhez Robespierre gondolata is: "*A tömeg vért akar, nem szabadságot. Valakinek a fejét. De ne az enyémet!*".

A forradalom vezetői (lecsúszott értelmiségiek, egykori városi lumpenek) hideg bürokraták, hatalomhoz jutott deklasszált elemek, akikben a forradalom kiölt minden emberit és babonásan fanatikus hitetlenséggel pusztítják mindazt, ami a múlt, lényegében azonban életvitelük ellentétére emlékeztetheti őket. Több főhősükben is visszaköszönni láthatjuk a hivatalos mozgalmárt/forradalmárt archetípusát, akinek normális magánélete nincsen, érzelmi halott és azt gondolja, hogy mindent a nemzetért/népért tesz, lényegében azonban kompenzálja hiányosságait és a saját kis politikai tőkéjét építi. Későbbi diktatórikus rendszerek gyakori építője lesz ez az ilyen ember, történelmi párhuzamokat már megvonhatjuk a film nézése közben is.

A királyság oldalán álló ellenforradalmárok ezzel zsigeri módon állnak szemben. Értékeik - hagyománytisztelet, család, vallásosság, hűsiesség, áldozat, tekintélytisztelet, bajtársiasság, leleményesség és persze a szerelem - természetesen lesznek a néző számára, hogyha győzelmük nem mindig következik be. Egyetlen Pimpernel epizód azonban többet mond el mindenkinek a forradalom és a köztársaság képtelenségéről, és a lehetséges alternatíváról, mint több tucat szakkönyv. Azonosulni nem nehéz azoknak sem, akiknek eddig nem, vagy éppen pozitív véleménye volt a "Nagy Francia Forradalomról".

Hosszúhajú ellenforradalmárok pedig elégedetten csetinhetnek, amellet, hogy a romantika-faktoruk is ki lett elégítve a történettel, bizony épülhettek is. Kibáráns ellenforradalmároknak és monarchistáknak pedig elégedettséget okozhat az erkölcsi győzelem mellett a kellő mennyiségű halott republikánus ténye is epizódról epizódra és az a több helyütt szuggesztív képi világ, amely manapság jellemez csak HBO sorozatokat (dícséretes, hogy a BBC nem spórolt a pénzzel, meglehetősen korhű lett minden részben nemcsak táj és díszlet, hanem a ruhák, a mozdulatok, a fegyverek is).

[PHJ]

www.regnumportal.hu - A Flag Polgári Magazin partbere

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló